

Erhvervs- og Forretningsliv, baade i København og i Provinserne. Det er det Hovedsynspunkt, ud fra hvilket mine Meningsfæller og jeg gaa med til at fremme det foreliggende Forslag med de af et Flertal foreslaaede Ændringer. Vi ønske, at denne Bankkrise, som nu varer paa andet Aar, hurtigst muligt maa afsluttes, d. v. s. i hvert Fald faa det officielle Stempel for, at den officielt er afsluttet. Naar Bankkomiteen vedbliver at bestaa i sin nuværende Skikkelse, vil det være et Vidnesbyrd om, at Bankkrisen ikke betragtes som afsluttet, hvad der ikke kan undlade at svække dansk Kredit baade indadtil og udadtil. Her er jo Tale om store økonomiske Interesser, og baade Arbejdsgivere, handlende, Landbrugere og Arbejdere ere interesserede i at faa det officielle Stempel paa Bankkrisens Afslutning.

Nu kunde det naturligvis ske paa mange Maader. Jeg hører ikke til dem, der billige alt, hvad der er sket i denne Sag siden den 12. Februar, tværtimod, men som Forholdene have udviklet sig, og Situationen ligger for i dette Øjeblik, er der vistnok ingen anden Vej at gaa til at faa Bankkrisen officielt afsluttet og Bankkomiteen officielt ophævet end ved at fremme det foreliggende Lovforslag. Det er, som den ærede Ordfører (Pinstrup) udviklede, Betingelsen for, at Finansministeren kan afslutte en Overenskomst med Bankerne om Afviklingen af Statens Garantiforpligtelser. Man kunde have ønsket, at Statens Repræsentanter baade i og udenfor Bankkomiteen havde handlet med mere Kraft og optraadt stærkere paa Statens Vegne, end de have gjort, men som Forholdene have udviklet sig, maa jeg erkende, at der neppe er anden Mulighed for at naa en saadan Overenskomst mellem Finansministeren og Bankerne end at fremme dette Forslag, hvis Fremme Bankerne erklære for en Forudsætning for, at de overhovedet ville gaa med paa en saadan Overenskomst.

Mine Meningsfæller og jeg have spurgt os selv: Hvad vil der ske, hvis Rigsdagen forkaster det foreliggende Forslag? Vi have forelagt os det Spørgsmaal med saa meget mere Alvor og Eftertanke, som det maaske i Øjeblikket netop beror paa den

Gruppe, jeg tilhører, om det vil ske eller ej. Det maa man jo altid gøre, man maa tvinges til yderligt nøje at drøfte Stillingen, naar man ved, at det kan bero paa den Stilling, man selv indtager, hvorledes en Sag som denne skal forme sig. Hvad vil saa ske? Der vil ske dette, at alt bliver ved det gamle foreløbig. Staten har sin Garantiforpligtelse. Bankerne hævde, at den ogsaa vedrører Fredericia, Nibe og Løgstør Banker samt Laanekassen. Den højtærede Minister har sagt, hvad vi have beklaget ved første Behandling og nu atter beklage, at selv om vi forkaste dette Forslag, sker der ingenting, thi Bankerne ville holde sig til Staten, og denne vil være pligtig at yde Garantien for disse Banker. Vi beklage det, fordi det nødvendigvis maa svække Statens Stilling i Forhandling med Bankerne, at en saadan Udtalelse faldt fra Finansministeren; men den er nu falden. Men ogsaa bortset derfra ville Bankerne hævde, at Vilhelm Lassens Skrivelse gav dem Ret til at udvide Garantien. De ville henholde sig til Staten, og nægter Staten det, ville vi faa Proces, en langvarig og i alle Henseender uhyggelig Proces, og medens det sker, vil Bankkomiteen fungere videre, og saa nærer jeg ingen Tvivl om, at det desværre bliver Staten, som bliver den svageste under den Udvikling. Selv om Bankerne ikke fik Udvidelsen anerkendt, skulde de nok vide at gøre sig det betalt paa anden Maade. Særlig med den Statsregering, vi for Tiden have, og efter den Holdning at dømme, som den hidtil har vist, tvivler jeg ikke om, at Bankerne desværre blive de stærkeste i dette Forhold. Selv om vi nægte Udvidelsen af Garantien til de paa-gældende Provinsbanker, skulde Bankerne nok paa anden Maade skaffe sig de samme Penge og mere til. Jeg tror derfor, at hvis Bankkomiteen bliver siddende i sin nuværende Form et Aar eller to eller længere, ville Bankerne malke Statskassens Yver for den sidste Draabe. En saadan Udmalkning skal under andre Forhold være god, men i dette Tilfælde vil jeg ønske, at der bliver saa megen Mælk tilbage i Statskassen som muligt. Derfor kan man paa en vis Maade sige, at det Lovforslag, der her foreligger, er lige saa-